

1982-10-11

Svenska Budoförbundets Kendosektion
Hans Lundberg
Kalvövägen 6
132 00 SALTSJÖ-BOO

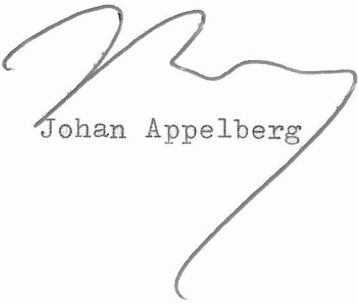
Genom beslut av kendosektionens styrelse 1981-10-10 utsågs undertecknad till sektionskapten för en period av ett år. Året har gått till ända och jag vill avge min redovisning:

Uppdraget gällde i första hand att leda träningen inför VM 1982. I anledning härav utarbetades en översiktlig träningsplan innebärande att ett antal kendoutövare förhandsnominerades till VM, att ett antal träningsläger skulle hållas, att lägerträningen skulle följas upp på klubbnivå, att de enskilda skulle delta i så många tävlingar som möjligt inför VM samt att sektionskaptenen i möjligaste mån själv skulle följa upp träningen i klubbarna. För träningslägren utarbetades ett detaljprogram.

VM resultaten finnes redovisade i den artikel jag i september tillställde Kendo-Nytt (kopia bifogas). Där redovisas också mina synpunkter på VM samt åsikter inför framtiden.

En sammanfattning är följande: Kendosektionen måste klart och entydigt ange en målsättning för svensk tävlingskendo. Sektionskaptenen skall ha direktiv för sitt arbete. Avser Sverige att satsa på internationellt tävlingsdeltagande måste den enskilde träna hårdare. Den kommande sektionskaptenen bör tillsammans med klubbtränarna komma överens om på vilket sätt klubbträningen (från tävlingssynpunkt) kan förbättras, dvs skärpas. Satsar Sverige på internationellt tävlingsdeltagande och engageras en japansk rikstränare måste denne inför internationella stortävlingar till fullo utnyttjas för kendoträning.

Jag tackar för mig och önskar svensk kendo lycka till i det vidare arbetet.

Johan Appelberg

KENDO-VM, OCH SEDAN?

Kendo-VM i Brasilien. Resultat

Lag:	1. Japan	
	2. Brasilien	
	3. USA	
	Korea	
Individuellt:	1. Makita	Japan
	2. Kosaka	"
	3. Okajima	"
	Yasugashira	"

Bland Fighting Spiritmedaljerade märkes

Grivas	USA
Kaneshiro	"
Lopiccolo	Frankrike

Svenska insatser

Lag:	Sverige-Mexiko	4-1
	Sverige-Hawaii	0-5
	Sverige-Tyskland	1-4

(Hawaii och Tyskland vidare från den gruppen, Sverige 3:a)

Individuellt: Gruppsegraren vidare

Grupp:	1. Fukutomi, Hawaii
	2. Butler, Australien
	3. H Lundberg
Grupp:	1. Kaneshiro, USA
	2. L Svensson, Sr
Grupp:	1. Hsu, Kina
	2. L Svensson, Jr
	3. Karasik, Mexiko
Grupp:	1. Johnsson, Kanada
	2. L Gillegård
	3. Pasqual, Argentina
Grupp:	1. Deguitre, Frankrike
	2. P Schmitt
	3. Kimura, Argentina

Goodwill: H Lundberg, L Svensson Sr och Jr deltog i gruppen två-tre dan. Samtliga föll i första matchen. L Gillegård deltog i gruppen noll-ett dan. LG vann två matcher, samma resultat som tredjeplacerade i gruppen. P Schmitt kunde på grund av sjukdom inte delta.

Svenskarna gjorde vad som förväntades av dem, dvs vann vad som rimligtvis borde vinnas och förlorade mot fäktare som rimligtvis borde vara bättre än de svenske. Direkta positiva eller negativa över-

2

raskningar noterades således inte.

Den svenska insatsen mot Mexiko var trevlig att se. Mexiko är ett land vars kendo vi inte alls känner och svenskarna fick därför möta dessa motståndare utan förutfattade meningar.

På motsvarande sätt kunde konstateras svenskarnas svårighet att komma till tals med fäktare med japansk stil (snabbhet och kotehugg). I dessa matcher lyste igenom den brist på "japansk träning" som råder i Sverige.

I övrigt kan om VM sägas att Japan åter dominerade. (Det syns ju om inte annat i resultatlistan!) De enskilda japanerna syntes däremot inte alltid helt överlägsna. Men, Japan kan ställa upp en hel rad fäktare på en mycket hög nivå, medan andra länder kanske bara har en sådan. Koreas unga lag visade fin kendo, liksom naturligtvis Brasiliens! Sistnämnda gick överraskande till final efter vinst mot Italien och förlust mot Japan i gruppomgången, Hawaii (3-2) och Korea (2-2 och vinst i avgörande extramatch, spännande!).

Av de enskilda tävlande gjordes den kanske finaste insatsen av Mark Grivas, USA. Innan han slogs ut i kvartsfinalen (av den blivande tvåan) slog han ut bl a en japan, en kines samt Frankrikes kanske bästa (Giro). Till detta kommer sedan att han som kapten i USAs lag gjorde utmärkta insatser och var bl a nära att slå Japans kapten (förlust 1-2). Grivas var den "västerlänning" som kom längst i den individuella tävlingen. Hans Fighting Spiritpris var ytterst välförtjänt.

Detta om vad som varit. Nu över till framtiden på hemmaplan.

EM i kendo planeras till Italien påsken 1983. Till den tävlingen bör Sverige kunna ställa upp med ett väl förberett och bra lag.

Av VM kan många slutsatser och erfarenheter dragas, till nytta för vidare tävlande och då närmast EM.

Till EM och för förberedelserna därtill bör förordnas en sektionskapten på samma sätt som inför VM. Sektionskaptenen bör ges klara

direktiv (bl a kompetensförhållanden gentemot sektionstyrelsen och klubbarna) och en ekonomisk ram för förberedelserna samt för själv EM-deltagandet.

Såsom sektionsskapten inför VM och coach därstädes vill jag ge följande kommentarer till vad som varit.

Det träningsprogram som gjordes upp inför VM och som kom att utgöra grunden i VM-träningen var i stort sett bra. Några tydliga brister fanns och de bör rättas till inför EM. En sådan brist var att träningslägerträningen inte följdes upp av sektionsskaptenen på klubb-nivå. Kaptenen borde bokstavligen ha sett till att hans intentioner och direktiv verkligen genomfördes i klubbarna. Som nu var tränades efter sektionsskaptenens intentioner på lägren (och där tränades det bra skall sägas till de aktivas heder), men i klubbarna tränades vidare i gamla mönster. En annan punkt var att sektionsskaptenens program inte i allt genomfördes ens på lägren. Detta hade olika orsaker. Till nästa gång bör träningsplaneringen helt genomföras. Dessa två punkter faller på sektionsskaptenens ansvar, dvs mitt.

Nästa punkt i erfarenhetskatalogen var att den träning som genomfördes inför VM inte var tillräcklig. Svensk kendo måste bli mer aggressiv, svenskar måste kunna attackera intensivare. Någon japansk snabbhet kan vi aldrig uppnå, så det skall inte heller eftersträvas, men ett ~~aggressivt~~ aggressivt attackerande utifrån svenska förutsättningar måste till. Enkla sätt att träna detta är långa attackserier (tvärs över hela träningslokalen) och kakari-keiko. En annan del är att svensk kendo måste kunna prestera effektiva grundkombinationer (dvs kote-men m m). Dessa grundövningar måste således göras hårdare än vad de är idag. De måste nötas in ordentligt. En tredje del är att det för internationell framgång krävs ett rikare urval av tekniker som spontant kan tillämpas. Detta är svårare att öva utan skicklig japansk hjälp.

VM visar att det måste tränas mer och att det måste tränas hårdare. Ett till två träningspass i veckan räcker inte. Skall Sverige satsa pengar på internationellt deltagande måste krävas mer träning på hemmaplan. Utan tvekan måste de som vill delta i internationella tävlingar rent allmänt satsa mer av sin tid (obs, jag säger inte fritid) på kendo.

Hårdare träning går inte att genomföra på ^{bara} EM-läger och liknande. Hårdkörning där blir resultatlös om den inte grundläggs och följs upp på klubbträningen. Sektionskaptenen och klubbtränarna måste därför snarast och tillsammans gå igenom på vilket sätt den vanliga klubbträningen, från tävlingssynpunkt, kan förbättras.

Mina första utgångspunkter vad gäller bättre allmän kendosträning är dessa; moment som således särskilt bör betonas: Löpsträning (enskild eller i grupp) för att öka konditionen, kakari-keiko och annat intensivt attackerande, suburi (minst 500 per träningspass), hoppande suburi ~~(100-200 per pass)~~ (100-200 per pass, hoppande suburi är utmärkt träning för att öva upp spänsten i avstampen), regelbunden innötning av nya och gamla tekniker.

Inför EM bör snarast en grupp om kanske tio kendokas nomineras. Denna grupp skall bestå av sådana utövare som dels idag håller god standard och dels är beredda att satsa hårt, med allt vad det innebär i form av bl a enskild ~~träning~~ och löpning. Dessa utövare skall deltaga i samtliga träningsläger som bör ordnas. Till lägren bör sedan inbjudas så ~~en~~ många som möjligt av Sveriges avancerade kendoka (för att ge tävlingsgruppen goda träningsmöjligheter samt för att ge även andra än de förhandsnominerade chansen att kvalificera sig för EM-deltagande). Framåt EM-dags skärs gruppen ned till det antal med vilket Sverige skall låta sig representeras. Kan Sverige återta en framskjuten placering i europeisk kendo ~~bör~~ internationellt deltagande vara en sporre för svenska kendo-utövare. Med det ökar konkurrensen om att få vara med.

Visar det sig att det skisserade programmet inte får önskat gensvar från de aktiva i landet bör sektionsstyrelsen ånyo överväga svenskt EM-deltagande. Därmed är jag framme vid avslutningen och kärnan i det hela: Det ankommer på sektionsstyrelsen att ange inriktningen på den kendosträning som skall bedrivas i Sverige.

Johan Appelberg